

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG

1535 Budapest
Pf. 773.

Tisztelt Alkotmánybíróság!

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Cím: IV/1007-4/2015	
Érkezett:	2015 JÚN 22. Ügyszám: IV/1007/2015.
Példány:	1
Méret:	1 db
Kezelőiroda:	

Alulírott

[redacted] alatti lakos a mellékelt csatolt ügyvédi megbízással igazolt jogi képviselőm útján a IV/1007-3/2015. sz. alatt ügyszámon érkezett hiánypótlási felhívásra a korábban előterjesztett alkotmányjogi panaszomat – az abban előadottak fenntartása mellett – az alábbiakkal **egészítem ki**.

Az Alaptörvény XXVIII. Cikk (1) bekezdése biztosítja a tisztességes tárgyaláshoz való jogot.

A Székesfehérvári Törvényszék azzal utasította el az általam felajánlott bizonyítási indítványt, hogy a terjedelmes büntetőeljárás iratok ismertetése meghaladja a személyiségi jogvédelmi per kereteit. Továbbá azt állította, hogy annak bizonyítása sem tartozik ezen per keretébe, hogy az alperesek a feljelentés megtételekor tisztában voltak-e a feljelentés tárgyát képező felperesi állítások valóságtartalmával.

A perben azért kértem a büntetőeljárások iratanyagából az általam megjelölt iratok ismertetését, mert ezzel kívántam – és ezzel tudtam volna kétséget kizáróan – bizonyítani, hogy az alperesek már a feljelentés időpontjában tudomással bírtak arról, hogy az ellenem emelt vádban foglaltak teljességgel megalapozatlanok.

Az I. fokú eljárásban alpereseket terhelte annak bizonyítása, hogy úgy jártak el, ahogy adott helyzetben általában elvárható.

Amennyiben a bíróság bizonyítási indítványomnak helyt adott volna, a büntető eljárás általam kiemelt iratai alapján bizonyítást nyert volna, hogy az alperesek jobb tudomásuk ellenére hamis tényeket állítottak. Ez az eljárás során rendre bebizonyosodott, mert alperesek nyilatkozataikban részben maguk ismerték el, részben pedig az általuk csatolt bizonyítékok tanúsították állításaik valótlanosságát.

Álláspontom szerint a bizonyítás mellőzése azért mert az terjedelmes és az iratanyag ismertetése akár több tárgyalási napot is igénybe vehet, a perbeli esetben sértette a tisztességes eljáráshoz való, az Alaptörvény XXVIII. Cikk (1) bekezdésében lefektetett alkotmányos jogaimat.

Az Alaptörvény VI. Cikk (1) bekezdésében deklarált jó hírnév tiszteletben tartásához fűződő jogok:

A jó hírnév tiszteletben tartásának a joga magába foglalja az alapjog sérelme esetén a sérelemből származó anyagi és nem anyagi kárait megtérítésének igényét is.

A megtámadott ítéletek azon a jogalapon állnak, hogy büntetőeljárás kezdeményezése alapjogi jogosultság, mellyel személyiségi jogsértés nem valósítható meg, amennyiben gyalázkodó, minden alapot nélkülöző kifejezésekre nem kerül sor.

Ezzel ellentétesen a személyiségi jogok sérelmét nem csak gyalázkodó kifejezések használata valósítja meg, hanem az egyéb magatartással is megvalósítható.

Ennek körébe tartozik az az eset is, amikor valaki úgy emel vádat valakivel szemben, hogy

tisztában van vádjai alaptalanságával, és azt mással szemben retorzióként, vagy a mások előtt való lejáratás eszközeként alkalmazza.

Esetemben ez történt, mely a büntetőeljárás iratok alapján világosan nyomon követhető, ennek ellenére alperesek ezen magatartása következmények nélkül maradt.

A vádlotti „státusz” minden ember számára önmagában is a jó hírnevének sérelmét jelenti, azonban egy ügyvéd vonatkozásában ez az átlagosnál jóval nagyobb sérelmet jelent, mivel az ügyvéd a praxisát a jó hírnevére alapozza.

Az I. fokú bíróság álláspontja szerint a joggal való visszaélés tilalma csak a polgári jogviszonyokra terjed ki és a büntető jog területén nem érvényesül. Ezzel szemben nyilvánvaló, hogy az életviszonyok nem választhatók szét kategorikusan a büntető- és a polgári jog területére. Ebből következően a büntető eljárás megindítására vonatkozó alapjog sem gyakorolható visszaélésszerűen. Amennyiben erre sor kerül, az adott esetben polgári jogi következményeket is maga után kell, hogy vonjon.

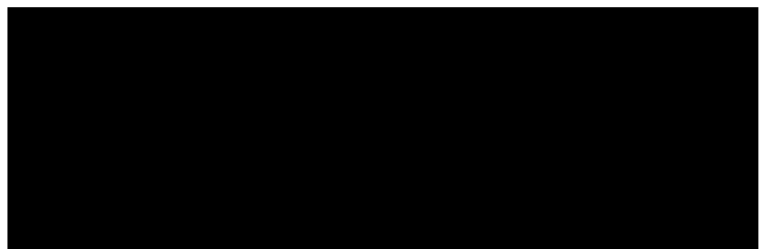
Az eljáró bíróságok téves jogértelmezése következtében sérültek az Alaptörvény VI. Cikk (1) bekezdésében deklarált jó hírnév tiszteletben tartásához fűződő jogaim mert az alperesek által okozott jelentős erkölcsi és anyagi káromat nem tudtam érvényesíteni.

Az előadottakra tekintettel, mint a Fővárosi Ítéltábla 2.Pf.20.002/2014/5. számú a Székesfehérvári Törvényszék 32.P.21.963/2012/18 számú ítéletét helybenhagyó ítéleteivel érintett személy az Abtv. 27. §. alapján, mint jogosult – a mellékelten csatolt meghatalmazással igazolt jogi képviselőm útján – kérem a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy a fent hivatkozott ítéleteket semmisítse meg.

Az Alkotmánybíróság hatáskörét az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d.) pontjára, valamint az Abtv. 27.§-ra alapítom.

Székesfehérvár, 2015. június 17.

Tisztelettel:

ügyvéd